

ADVANCES IN TECHNOLOGY AND SCIENCE

Abstracts of XII International Scientific and Practical Conference

Berlin, Germany
March 16 – 19, 2021

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The XII International Science Conference «Advances in Technology and Science»,
March 16 – 19, 2021, Berlin, Germany. 294 p.

ISBN - 978-1-63732-133-1

DOI - 10.46299/ISG.2021.I.XI I

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines , Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D. (Economics), specialty: 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)"

36.	Ohrimenko Z. EDUCATIONAL TECHNOLOGY IN VOCATIONAL GUIDANCE OF SENIOR SCHOOL STUDENTS AS A CONDITION OF EFFECTIVE VOCATIONAL SELF-DETERMINATION	150
37.	Zablotska L., Meleshchenko V., Chernii L. VIRTUAL CLASSES IN DISTANCE LEARNING FOREIGN LANGUAGES FOR SPECIFIC PURPOSES	154
38.	Бубнов І.В. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	158
39.	Годлевська Н.А., Старовер А.В. ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	162
40.	Гончарук В.В., Гончарук В.А., Подзерей Р.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	165
41.	Журба Т.А. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ІЗ ТЯЖКИМИ ВАДАМИ МОВЛЕННЯ	170
42.	Здіховська Т.В., Свиріпа І.А. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ ФОЛЬКЛОРНОГО СИМВОЛУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	174
43.	Оріакхі С.О. УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ТА ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА	179
44.	Радзієвська І.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ	181
45.	Суліцький В.В., Іванів С.А. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ПРОБАЦІЇ ЩОДО ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ	185

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ПРОБАЦІЇ ЩОДО ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ

Суліцький Вадим Володимирович

кандидат психологічних наук, доцент
Інститут людини Київського університету імені Бориса Грінченка

Іванів Софія-Емілія Андріївна

студентка V курсу
Інститут людини Київського університету імені Бориса Грінченка

За даними прокуратури міста Києва та Київської області, протягом 2020 року обліковано 15,64 тис. кримінальних правопорушень. Серед 4548 виявлених осіб, які вчинили злочини, 21,2% раніше ставали на злочинний шлях, із яких кожний другий мав незняту або непогашену судимість, 6,4% вчинили злочин у групі, 6,6% знаходились у стані алкогольного сп'яніння; 9,5% – жінки, 1,9% – неповнолітні. Питома вага працездатних осіб, підозрюваних у вчиненні злочинів, які на момент учинення злочину не працювали і не навчалися, становила 71,6%, безробітних – 7,6% [1]. Порівняльний аналіз наводиться у таблиці. 1. Така ситуація стає загрозливою не тільки для кожного громадянина держави, але й для суспільства загалом, і негативно впливає на внутрішню безпеку держави.

Таблиця 1.

Порівняльний аналіз стану злочинності в Києві та Київській області

Показник	Станом на 01.01.2020 року	Станом на 01.01.2021 року	Примітка
Порушено кримінальних порушень	18671	15640	< на 17,7%
Видано підозр у вчиненні злочинів	4548	6012	> на 32,2%
Кількість осіб, які вчинили кримінальні правопорушення віком від 18 до 35 років	3984	4765	> на 19,6%
Особи, які вчинили злочин та мають базову середню освіту віком від 18 до 35 років	3044	3988	> на 31%

Варто зазначити, що розвиток демократичного суспільства дедалі більше залежить від утвердження толерантності, гуманності в стосунках між людьми.

Соціум став значну увагу приділяти дотриманню прав людини, зокрема в органах пробації, а також проявляти зацікавленість у поверненні до повноцінного життя людей, які вчинили кримінальне порушення та були притягнуті до кримінального покарання, що не пов'язане з позбавленням волі.

Соціально-педагогічна наука розглядає проблеми профілактичної роботи серед осіб, які перебувають у конфлікті з законом і знаходяться на обліку в уповноважених органах філіях Державної установи «Центр пробації», з позицій виправлення та ресоціалізації. Останнім часом чимало науковців зверталися до дослідження цього питання. Так, І. Богатирьов, О. Дука у своїх статтях розглядають питання реформування кримінально-виконавчого кодексу України щодо не пов'язаних з позбавленням волі видів покарання; С. Архипова, Ю. Резнік, О. Сушко пропонують заходи щодо вдосконалення діяльності Державної установи «Центр пробації»; Ю. Бойко-Бузиль, Н. Максимова, І. Пахомов приділяють увагу соціально-педагогічному супроводженню осіб, які перебувають на обліку в органах пробації; К. Ануфрієва, О. Суботенко, О. Янчук пропонують алгоритм оцінки ризиків осіб, які перебувають на обліку в органах пробації [2-5].

Визначальним чинником демократичного розвитку української держави були та залишаються права і свободи людини. Дотримання й охорона прав громадян, зокрема, засуджених, а також ефективна ресоціалізація колишніх злочинців є одним з основоположних критеріїв, що говорять про цивілізованість і рівень правової культури будь-якої держави, а також свідчать про активну європейську орієнтацію України. Отже, в умовах демократизації та гуманізації суспільства, державна політика країни має бути спрямована на забезпечення прав і свобод людини, а її законодавство приведено відповідно до міжнародних норм, стандартів і направлене на диференціацію виконання покарань та індивідуальний підхід як до засуджених, так і до осіб, які звільнились з місць позбавлення волі.

Функції ресоціалізації важко переоцінити. Вони покликані забезпечити: відновлення та подальший розвиток у засуджених корисних соціальних зв'язків; налагодження стосунків із суспільством; формування всебічно розвинутої особистості, яка здатна об'єктивно оцінювати себе та навколишній світ; виховання поваги до національних і загальнолюдських цінностей.

Частина 2 ст. 6 Кримінально-виконавчого кодексу України закріпила поняття ресоціалізації як «свідоме відновлення засудженого в соціальному статусі повноправного члена суспільства; повернення його до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві» [6].

Основними завданнями служби пробації є сприяння в наданні комплексної допомоги відповідно до потреб осіб, які перебувають у конфлікті із законом. Такі заходи спрямовані на те, щоб людина у майбутньому не вчиняла повторних кримінальних правопорушень. Зокрема, як показує європейська практика, інститут пробації акцентує свою увагу саме на безпеці суспільства. Суть пробації полягає також у встановленні нагляду за засудженим із покладенням на нього певних зобов'язань і обмежень, без ізоляції його від суспільства. Уся діяльність пробації та, зокрема, функція соціально-виховної роботи з правопорушниками спрямована на попередження нових кримінальних правопорушень. Але, варто зазначити, що у

жодній країні світу ніхто не може гарантувати, що така діяльність забезпечить 100% утримання суб'єктів органів пробації від вчинення нового злочину. Наразі у світі не існує жодного інструменту, який гарантував би повне виправлення всіх засуджених. Проте, існують різні способи впливу на кримінальну особистість, що мають високу ефективність, і які використовуються працівниками органів пробації.

Отже, працівники пробації є постійними путівниками, помічниками та наставниками таких людей, які перебувають у конфлікті із законом. Працівник пробації набуває статусу учасника кримінального процесу з відповідними обов'язками та правами. Він також має право отримувати безкоштовно від будь-якого органу інформацію, необхідну для виконання завдань пробації, а також, з метою здійснення нагляду, має право відвідувати у будь-якому місці та на будь-якій території осіб, до яких застосовано пробацію, або викликати їх і отримувати від них пояснення. Невиконання законних вимог персоналу органу пробації тягне за собою відповідальність, встановлену законом. Серед працівників пробації є не лише соціальні працівники, а й юристи та психологи, їх вводять до складу персоналу кожного підрозділу з метою підвищення ефективності виконання завдань пробації.

Робота з засудженим базується на вивченні його кримінальної історії, особистості та способу життя. Під час дослідження й аналізу виявляються проблемні аспекти, що у комплексі ймовірно зумовили вчинення ним кримінального правопорушення (як приклад може бути відсутність роботи, освіти, законних джерел доходів, складна ситуація в родині, вплив оточення, різного роду залежності, психологічні особливості тощо). Таким чином, одним із завдань працівників пробації можна вважати мотивування осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, до змін на краще та на готовність вести правослухняний спосіб життя. В результаті цієї діяльності до суспільства повертається повноцінна людина, яка не порушує законодавство, працює, сплачує податки, створює сім'ю.

Працівники служби пробації проводять аналіз різних сторін життя засудженого, який показує, де саме в умовах життєдіяльності або особистісному розвитку були проблеми, які, скоріше за все, призвели до вчинення кримінального правопорушення, та на що треба вплинути, з метою мінімізації цих ризиків. Для працівників відповідних служб розроблені спеціальні інструменти оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення, тобто тих ризиків, що визначають рівень небезпеки засудженого для суспільства.

Слід зауважити, що є чинники ризику (закономірності), які треба враховувати при застосування соціально-педагогічних і психологічних методів у роботі з засудженими. Перша закономірність – чим довший термін першого покарання у засудженого, тим йому важче, після його відбування, адаптуватися до політичних, економічних, соціальних змін у суспільстві, і коефіцієнт вірогідності повторного повернення в місця позбавлення волі складає 0,87. Відповідно, особливу увагу треба приділяти засудженим, які вперше вчинили кримінальне правопорушення. Друга закономірність – рівень повторної та рецидивної злочинності серед засуджених пропорційно збільшується з кількістю судимостей у них не залежно від виду покарання. Як видно з наших досліджень, після першої судимості повторне кримінальне правопорушення вчиняє кожний сьомий колишній засуджений, після другої – кожний четвертий, після третьої – кожний

третій, після четвертої – кожний другий, після п'ятої – 90% від загальної кількості звільнених від покарання, встановленого судом. Третя закономірність: кожна наступна судимість засудженого пов'язана з попередньою однорідністю вчиненого ним кримінального правопорушення, але з більш важкими наслідками. Наприклад: перша судимість – крадіжка; друга – крадіжка, грабїж; третя – крадіжка, розбій; четверта – розбій, тяжкі тілесні пошкодження тощо. Четверта закономірність: засуджені проходять через такі етапи психологічного звикання до умов, які змінилися, незалежно від кількості судимостей, як: дезадаптація, адаптація, десоціалізація, ресоціалізація, соціалізація. Чим частіше засуджений притягується до кримінальної відповідальності, тим розмитій у часі етапи його психологічного звикання. Закономірність п'ята: однією із головних причин повторної і рецидивної злочинності є небажання роботодавців брати на підприємства колишніх засуджених. Так, наприклад, рівень працевлаштування колишніх засуджених, за нашими даними, складає 23%. Закономірність шоста: паралельно процесу ресоціалізації у процесі відбування покарання ми спостерігаємо процес підвищення «кримінальної кваліфікації» засуджених. Вивчення особових справ засуджених дає підставу зробити висновок, що кожний наступний склад злочину відрізняється від попереднього більш складною "професійною трансформацією" та способом реалізації злочинних задумів. Закономірність сьома: успіх процесу ресоціалізації залежить від участі в ньому не тільки працівників органів пробації, установ виконання покарань, але й різних суспільних, громадських, державних організацій, які надають соціальні послуги.

Таким чином, працівник служби пробації здійснює професійну діяльність, яка призначена забезпечити реалізацію державної політики у пенітенціарній сфері через виконання завдань і функцій, визначених Кримінально-виконавчим кодексом України та законом України «Про пробацію». Професійна діяльність працівників служби пробації має сприяти забезпеченню безпеки суспільства шляхом виправлення засуджених, запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень, формуванню в державі системи справедливого правосуддя та скорочення кількості осіб, що вчиняють повторні кримінальні правопорушення.

Список літератури:

1. Електронний ресурс. Статистична інформація про стан злочинності в Україні. URL: <https://old.gp.gov.ua/ua/statinfo.html> (дата звернення 12.03.2021 року).
2. Максимова Н.Ю. Становлення соціальної роботи з засудженими в місцях позбавлення волі. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки*. Чернігів, 2013. №108.1. С. 87 – 91.
3. Пахомов І.В. Особливості духовного виховання засуджених та персоналу ДКВС України. *Труди Київської Духовної Академії* Київ : Київська Духовна Академія, 2017. С. 333-341.
4. Супрун М. О. Сучасний стан проблеми підліткової девіації у соціально-педагогічному контексті. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова : Корекційна педагогіка*. Київ, 2015. Вип. 29. С. 244-249.

5. Яковець І.С. Негативні наслідки для суб'єктів пробації в разі укладання угоди: проблеми практичного тлумачення. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. Київ, 2008. № 2. С. 168-174.

6. Електронний ресурс. Кримінально-виконавчий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text> (дата звернення 12.03.2021 року).